

importowane na zachód i mogły się tam rozwijać. Praktyki Qi Zachodu przedstawiają mieszaninę ideologię taoizmu, buddyzmu, hinduizmu i zachodniego ezoteryzmu.

Krytyka

- Koncept siły Qi jest magiczno-spirytualnego rodzaju i czysto spekulatywny. Chodzi tu o pewną religijną ideę. Ani dla realnego istnienia siły Qi, ani dla południków energii w ciele, ani dla tzw. „czakr” nie ma przekonujących dowodów.
- Rozpowszechnianie się tych praktyk zostało przyspieszone w związku z ruchem New Age - który wszystko to wspiera, co służy mieszanemu się kultur i religii oraz przedkłada przy tym wschodnie idee.
- Terapeutyczne działanie wszystkich zorientowanych na siłę Qi terapii (akupunktura, akupresura, Shiatsu, Qi Gong, Tai Chi, itd) da się wyjaśnić bez przyjęcia kosmicznej, niepojętej siły życia Qi. Bardziej chodzi tu o proste ćwiczenia

rozprężające i oddechowe, niekiedy połączone z dotykiem różnego rodzaju.

- Z chrześcijańskiego punktu widzenia należy krytycznie ocenić, iż podczas stosowania tych praktyk jest propagowana taka koncepcja religijna, która nie jest zgodna z chrześcijańskim pojęciem wiary.

Źródła (wybór):

GRANET, MARCEL, Das chinesische Denken, Frankfurt a. Main, 1993

KUBNY, MANFRED, Qi -Lebenskraftkonzepte in China. Definition, Theorien, Grundlagen, Heidelberg 2002

OTS, THOMAS, Medizin und Heilung in China, Annäherungen an die traditionelle chinesische Medizin, Berlin 1990

PAGE, MICHAEL, Die Kraft des Ch'i. Einführung in die chinesische Mystik und Philosophie, Monachium 1997

UNSCHULD, PAUL U., Chinesische Medizin, Monachium 1997

WILDISCH, PAUL, Daoismus im Überblick. Die Weisheitslehre von Yin und Yang, Freiburg i. Br. 2002

Kościelna opinia na temat: New Age jest przedstawiona w publikacji:

Papieska Rada ds. Kultury, Papieska Rada ds. dialogu międzyreligijnego, Jezus Chrystus dawcą wody żywej. Refleksje na temat New Age z perspektywy chrześcijańskiej, Rzym 2003.

W/w publikacja jest do ściągnięcia w formacie pdf z następującej strony internetowej (link:): <http://nazaret.juengergemeinschaft.at/downloads>

Autor: P. dr Clemens Pilar COp
Gebrüder Lang Gasse 7, A-1150 Wien
clemenspilar@gmx.at Tel./fax: 0043-(0)1/893431247
<http://nazaret.juengergemeinschaft.at>

krytyczne spojrzenie

Hasło

Qi Gong
Tai Chi, itp.

Praktyki pochodzące z Chin takie jak: akupunktura, akupresura, Tai Chi, Qi-Gong, Feng Shui, Tuina lub japońskie formy, takie jak: Shiatsu, reiki i nieprzeliczone nowoczesne odmiany tych terapii zalewają nasze

społeczeństwo. Jak bardzo różnią się one od siebie, tak też mają coś wspólnego: bazują one na teorii manipulującej siły Qi. Co ta siła Qi ma w sobie, na jakiej światopoglądowej koncepcji bazuje ta idea i co to wszystko ma wspólnego z religią? Pytania, które mają znaczenie również dla chrześcijan.

Qi stoi w świecie taoizmu (i takiego zachodniej ezoteryki) w tym miejscu, w którym chrześcijańska wiara widzi osobowego Boga. Wg wiary chrześcijańskiej wszechświat jest niesiony i utrzymywany nie przez nieosobową siłę, lecz przez wolę Stwórcy, kochanego Boga. Siła życia nie jest energią, która pochodzi z natury, lecz niepojętym, dobrowolnym prezentem Boga.

Koncepcja siły "Qi"

Qi jest fundamentalną koncepcją chińskiej kultury i filozofii oraz tworzy podstawę dla religijnego myślenia taoizmu (nieraz spotykana forma: daoizm).

W wyobrażeniu taoizmu jest Dao – nierozpoznawalna nieosobowa praprzyczyna wszystkich

bytów. Dao i Qi nie można rozdzielić. Przedstawia się przy tym proces powstawania świata jako

zagęszczenie siły Qi lub jako przyćmienie siły

Qi. Z tego jednolitego i wszystko przenikającego materiału ma powstać życie poprzez nagromadzenie tego materiału. Również życie człowieka nie ma być niczym innym niż nagromadzeniem siły Qi. Jeżeli Qi jest obecne, to ma panować życie, jeśli jego nie ma, ma panować śmierć. Wszystko, co

Qi jest pojęciem kulturowo specyficznym, które jest całkowicie połączone z chińskim światopoglądem i nie może być przetłumaczonym pojęciem w języku zachodnim.

Pojęcie Qi jest podstawą religijnej koncepcji taoizmu.

żyje, żyje tylko poprzez to Qi. Czasami tłumaczy się Qi, a również w ostatnim czasie jako „przepływ energii”, „powietrze” lub „oddech”. Taoizm nie zna jako ostatniej rzeczywistości żadnego Boga - Stwórcy, lecz coś nienazywalnego, które w sile Qi przechodzi w materialne rzeczy.

„Qi”, zdrowie i chińska medycyna

W przeciwieństwie do buddyzmu śmierć jednostki w Dao na końcu ziemskiej egzystencji uważane jest za niepożądane. Dlatego długie życie i zdrowie są celem religijnym. Pragnienie cielesnej nieśmiertelności, które niekiedy stało na pierwszym planie, prowadziło do poszukiwań tabletki na nieśmiertelność lub metod, w jaki sposób człowiek mógłby utworzyć w swoim wnętrzu elixir nieśmiertelności. Dlatego należy się starać

Qi-Gong

Qi Gong znaczy „praca z Qi”. Chodzi tutaj o chińskie ćwiczenia ruchowe i medytacyjne, które jest również stałym składnikiem tradycyjnej chińskiej medycyny. Koncepcja Qi Gong wypływa z religijnego i filozoficznego związku obrazu świata. Poprzez te ćwiczenia powinno się przyjąć do siebie siłę Qi i wzmocnić tak, aby uzyskać zdrowie i dobre samopoczucie. Istnieje ponad 3600 różnych form Qi Gong. Sięgają one od czystych ćwiczeń cielesnych aż do spirytualno-magicznych praktyk. Niektóre formy są oceniane bardzo krytycznie również przez chińskich naukowców, ponieważ mogą one, jak wiadomo, wywołać psychozy.

Tai Chi

Tai Chi –znane również jako boksowanie cienia, znaczy „najwyższa energia”. Wbrew twierdzeniu, że chodzi tu o tysiącletnią, starą tradycję, Tai Chi rozwinęło się dopiero w XIX wieku. Poprzez ekstremalnie wolne ruchy ciała, które przedstawiają stylizowaną walkę z wyimaginowanym przeciwnikiem, powinna zostać ożywiona rzeka „Chi”.

„Jeść” Qi w jego najczystszej formie, względnie zachować trzymającą przy życiu Qi w swoim ciele. Tych wiele różnych praktyk i terapii ruchu Ki (Qi) służy celowi przyjęcia do siebie tych form energii życiowej lub kierowania nią.

Chińska medycyna wychodzi z założenia, że rzeka - Qi i jej zmiany są odpowiedzialne za dobre samopoczucie lub chorobę. Terapie mają zwłaszcza na celu trzymanie w równowadze rzeki - Qi poprzez wyimaginowane tory przewodnika, tzw. „południki”.

Qi i zachodnia ezoteryka

Różne praktyki ruchu Qi były zabronione w Chinach pod rządami Mao z powodu swojego religijnego znaczenia. W ciągu ezoterycznej fali liczne te praktyki zostały od lat 70tych XX wieku

W toku zachodniej ezoteryki mieszana jest chińska koncepcja - Qi często z różnymi elementami- np. z hinduską ideą czakr.

